והאנשים אשר עלו עמו אמרו לא נוכל לעלות
אל העם כי חזק הוא ממנו ויציאו דבת הארץ
אשר תרו אתה אל בני ישראל לאמר הארץ
אשר עברנו בה לתור אתה ארץ אכלת יושביה
הוא וכל העם אשר ראינו בתוכה אנשי מדות
ושם ראינו את הנפילים בני ענק מן הנפלים
ונהי בעינינו כחגבים וכן היינו בעיניהם וד תשא
כל העדה ויתנו את קולם ויבכו העם בלילה
ההוא וילנו על משה ועל אהרן כל בני ישראל
ויאמרו אלהם כל העדה לו מתנו בארץ מצרים
או במדבר הזה לו מתנו ולמה יהוה מביא אתנו
אל הארץ הזאת לנפל בחרב נשינו וטפנו יהיו
לבז הלוא טוב לנו שוב מצרימה ויאמרו איש
אל אחיו נתנה ראש ונשובה מצרימה ויפל משה
ואהרן על פניהם לפני כל קהל עדת בני ישראל
ויהושע בן נון וכלב בן יפנה מן התרים את הארץ
קרעו בגדיהם ויאמרו אל כל עדת בני ישראל
לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה טובה
הארץ מאד מאד אם חפץ בנו יהוה והביא אתנו
אל הארץ הזאת ונתנה לנו ארץ אשר הוא זבת
חלב ודבש אך ביהוה אל תמרדו ואתם אל תיראו
את עם הארץ כי לחמנו הם סר צלם מעליהם
ויהוה אתנו אל תיראם ויאמרו כל העדה לרגום
אתם באבנים וכבוד יהוה נראה באהל מועד
אל כל בני ישראל
ויאמר יהוה אל משה עד אנה ינאצני העם הזה
ועד אנה לא יאמינו בי בכל האתות אשר עשיתי
בקרבו אכנו בדבר ואורשנו ואעשה אתך לגוי
גדול ועצום ממנו ויאמר משה אל יהוה ושמעו
מצרים כי העלית בכחך את העם הזה מקרבו
ואמרו אל יושב הארץ הזאת שמעו כי אתה יהוה
בקרב העם הזה אשר עין בעין נראה אתה יהוה
ועננך עמד עליהם ובעמד ענן אתה הלך לפניהם
יומם ובעמוד אש לילה והמתה את העם הזה
כאיש אחד ואמרו הגוים אשר שמעו את שמעך
לאמר מבלתי יכלת יהוה להביא את העם הזה
אל הארץ אשר נשבע להם וישחטם במדבר
ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר
יהוה ארך אפים ורב חסד נשא עון ופשע ונקה
לא ינקה פקד עון אבות על בנים על שלשים
ועל רבעים סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך
וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה